

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

1. _____, mede voor zijn minderjarig kind,
  2. _____, en
  3. _____, mede voor haar minderjarige kinderen,
- appellanten,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 07/12365, 07/12367 en 07/12369 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 20 maart 2008
in de gedingen tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 21 februari 2007 heeft de minister van Justitie aanvragen van _____, mede voor zijn minderjarig kind _____ mede voor haar minderjarige kinderen _____, (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 20 maart 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 17 april 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Desgevraagd heeft de minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 18 september 2008 de aan het individuele ambtsbericht van 15 november 2006 ten grondslag liggende stukken overgelegd en op de voet van artikel 8:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) verzocht te bepalen dat uitsluitend de Afdeling kennis mag nemen van bepaalde gedeelten daarvan.

Op 25 september 2008 heeft de Afdeling in een andere samenstelling beslist dat de verzochte beperking van kennisneming gerechtvaardigd is.

Bij onderscheiden brieven van 1 oktober 2008 en 7 oktober 2008 hebben de staatssecretaris en de vreemdelingen toestemming, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, verleend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en
mr. T.M.A. Claessens en mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, leden, in
tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

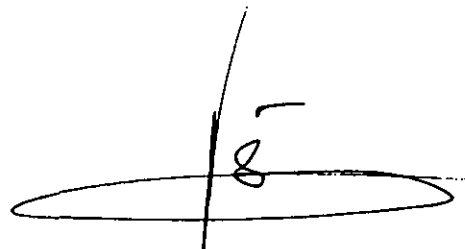
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 november 2008

91-553.

Verzonden: 19 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping horizontal stroke with a vertical line intersecting it near the center, and a small loop or flourish on the right side.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

producten 21

**RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND**

**Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer**

Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet
bestuursrecht (Awb).

Proc.nrs. : AWB 07/12365
AWB 07/12367
AWB 07/12369

Inzake : , eiser, mede namens zijn
minderjarig kind,
eiseres 1,
, eiseres 2, mede namens
haar minderjarige kinderen,
hierna gezamenlijk te noemen eisers,
gemachtigde mr. I van den Elshout, advocaat te 's-
Hertogenbosch,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Op 20 maart 2007 hebben eisers beroep ingesteld tegen de separate besluiten van verweerder van 21 februari 2007. Bij die besluiten heeft verweerder de aanvragen van eisers tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

De gronden van de beroepen zijn op 17 april 2007 kenbaar gemaakt. Op 4 februari 2008 en 25 februari 2008 hebben eisers nog nadere stukken ingediend.

Verweerder heeft de op de zaken betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingediend. Deze zijn in afschrift aan de gemachtigde van eisers gezonden.

Procedurenummers: AWB 07/12365, AWB 07/12367 en AWB 07/12369

2

De beroepen zijn gevoegd behandeld ter openbare zitting op 6 maart 2008. Aldaar is eiseres 2 verschenen, bijgestaan door mr. _____, en hebben eiser en eiseres 1 zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door mr. X.J. Polak. Als tolk was aanwezig de heer E. Fernandez.

II. OVERWEGINGEN

Eiser 1 is geboren op _____ Eiseres 1 is geboren op _____
1. .... Eiseres 2 is geboren op _____ 5. Eisers zijn in het bezit van de
Colombiaanse nationaliteit. Aan hun asielrelaas hebben eisers het volgende ten
grondslag gelegd.

Eisers zijn hun land van herkomst ontvlucht uit vrees voor de Autodefensas Unidas de Colombia (AUC). De echtgenote van eiser is op 29 oktober 2004 vermoord. Bij die aanslag is eiser ernstig gewond geraakt. Eisers vermoeden dat de AUC de moord hebben laten plegen, omdat eiser en zijn echtgenote actief waren voor de _____ Nu ook eiseressen voor
laatstgenoemde partij actief waren, lopen zij ook het risico het slachtoffer te worden van de AUC.

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eisers niet voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 in aanmerking komen. Verweerder heeft die afwijzing doen steunen op het bepaalde in artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000.

De rechtbank concludeert op grond van de door eisers aangevoerde gronden en hetgeen door de gemachtigde ter zitting is verklaard, dat het beroep zich richt tegen het bestreden besluit voor zover daarbij is bepaald dat eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de gronden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met c, van de Vw 2000.

In dit geding dient de rechtbank te beoordelen of de bestreden besluiten van 21 februari 2007 in zoverre de rechterlijke toets kunnen doorstaan. De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vw 2000:

- "1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:
- die verdragsvluchteling is;
  - die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
  - van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; (...)."

Procedurenummers: AWB 07/12365, AWB 07/12367 en AWB 07/12369

3

Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vw 2000:

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(..)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (Trb.1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb.1967, 76);

l. Verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn; (..)."

Ingevolge het Vluchtelingenverdrag is sprake van vluchtelingschap in het geval dat betrokkene, uit gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep, zich bevindt buiten het land waarvan zij de nationaliteit bezit en de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten een rechtsgrond voor verlening vormen.

De rechtbank stelt voorop dat de algehele situatie in Colombia niet zodanig is dat vreemdelingen die afkomstig zijn uit dat land zonder meer als vluchteling zijn aan te merken. Derhalve dienen eisers aannemelijk te maken dat er hen persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden bestaan die vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin rechtvaardigen.

De rechtbank overweegt als volgt.

Aan de afwijzing van de door eisers gevraagde verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd heeft verweerder de resultaten van een individueel ambtsbericht van 15 november 2006 (DPV.AM-U060412.0084/385774) ten grondslag gelegd. In dit ambtsbericht staat, voor zover relevant, het volgende vermeld:

"(..)

1. (..)

2. Er is gerede twijfel over de echtheid van de dreigbrief van de ACV.

3. Het document van de Fiscalia, gedateerd 6 juli 2005, is vals.

4. Het document van de "Fiscalia Seccional Treinta y Cinco delegada ante Juzgados Penales del Circuito", Zarzal-Valle, gedateerd 1 juli 2005, is vals.

5. De verklaring van de "Defensoría del Pueblo Santiago de Cali Valle" van 12 juli 2005 is vals.

6. De echtheid van het document van de Fiscalia, gedateerd 4 mei 2005, inhoudende een aangifte, kon niet worden vastgesteld.

7. De verklaring van de Fiscalia gedateerd 1 juli 2005, is vals.

8. (..)

(..)

9. (..)"

Op grond van de resultaten van het individueel ambtsbericht heeft verweerder – kort gezegd – het standpunt ingenomen dat aan de verklaringen van eisers dat zij te vreezen hebben voor de AUC geen geloof wordt gehecht, omdat zij hun asielrelaas hebben onderbouwd met valse documenten.

Procedurenummers: AWB 07/12365, AWB 07/12367 en AWB 07/12369

4

Hiertegen is door eisers – kort gezegd – gesteld dat het onderzoek door Buitenlandse Zaken onvolledig en daarmee onjuist is geweest. Voorts heeft verweerder volgens eisers ten onrechte niet alle door eisers overgelegde documenten in zijn beoordeling betrokken. De onbetwiste omstandigheid dat mevrouw _____ is vermoord, is volgens eisers voldoende om te concluderen dat aan eisers de gevraagde asielvergunning toekomt.

De rechtbank oordeelt als volgt.

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 12 oktober 2001, gepubliceerd in JV 2001/325), kan een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken omtrent de situatie in een land worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding – voor zover mogelijk en verantwoord – van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag verweerder bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Ten aanzien van individuele ambtsberichten heeft de Afdeling eerder overwogen (onder meer in de uitspraak van 16 januari 2004, gepubliceerd in JV 2004/83) dat, indien een individueel ambtsbericht het asielrelaas op essentiële punten weerspreekt, het aan de vreemdeling is om desgewenst het ambtsbericht te weerleggen.

De rechtbank is niet gebleken dat het onderliggend individueel ambtsbericht tot stand is gekomen in strijd met de zorgvuldigheidseisen van artikel 3:2 van de Awb. Voorts ziet de rechtbank in de voornoemde argumenten van eisers evenmin aanleiding om aan de juistheid en volledigheid van hetgeen is gesteld in het aan de thans bestreden besluiten ten grondslag liggend individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken te twifelen. Eisers hebben met het door hen naar aanleiding van het ambtsbericht gestelde niet aannemelijk gemaakt dat de door de Minister van Buitenlandse Zaken vals bevonden documenten, welke documenten dragend zijn voor het asielrelaas, authentiek zijn. Gelet hierop, heeft verweerder geen aanleiding hoeven zien om de documenten, die eveneens door eisers bij hun aanvraag zijn overgelegd maar niet door vermelde Minister zijn onderzocht, alsnog te laten onderzoeken. In dit verband overweegt de rechtbank dat de desbetreffende documenten zien op elementen in het asielrelaas die op zichzelf door verweerder niet ter discussie zijn gesteld, maar die overigens niet kunnen afdoen aan de conclusie dat de onderzochte documenten vals zijn. In de nadere gronden van beroep van 4 februari 2008 is door eisers nog een aantal kopieën van documenten ingezonden, waarvan de originelen – zo is door eisers ter zitting gesteld – aan verweerder ter hand zijn gesteld. Ter zitting heeft verweerder gesteld dat die originelen hem niet hebben bereikt. Hierbij heeft verweerder tevens gesteld dat, al zou hij in het bezit zijn van de originelen, hij geen aanleiding zou hebben gezien deze op authenticiteit te laten onderzoeken. Dienaangaande is de rechtbank eveneens van oordeel dat de inhoud van die stukken, wat ook verder van de authenticiteit ervan zij, er niet toe kan leiden dat daarmee *alle* in het individueel ambtsbericht vals bevonden stukken als zijnde echt moeten worden beschouwd. De rechtbank ziet derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder gehouden zou zijn deze

Procedurenummers: AWB 07/12365, AWB 07/12367 en AWB 07/12369

5

documenten alsnog (en voor zover mogelijk) aan een echtheidsonderzoek te onderwerpen.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het individuele asielrelaas van eisers niet geloofwaardig is te achten. Reeds daarom kunnen eisers naar het oordeel van de rechtbank op basis van hun relaas geen aanspraak ontlenen aan de individuele asielgerelateerde inwilligingsgronden zoals neergelegd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000.

Ook anderszins is niet gebleken dat eisers voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een verblijfsvergunning. Het namens eisers ter zitting nog aangevoerde heeft niet tot een ander oordeel kunnen leiden.

Het beroep is op grond van het hiervoor overwogene ongegrond.

Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

Procedurenummers: AWB 07/12365, AWB 07/12367 en AWB 07/12369

6

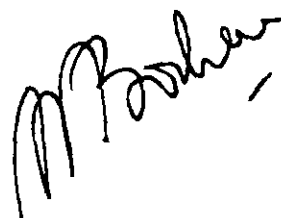
III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. V.P. van Deventer in tegenwoordigheid van mr. W.A.M. Bocken als griffier en uitgesproken in het openbaar op **20 MRT 2008**

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

Afschrift verzonden op: **20 MRT 2008**

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
17 APR 2008	
ZAAKNR.	200802818
AAN:	P.W. De Bont
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per fax: 070-365 1380
 Aantal pagina's: 16

APPËLSCHRIFT

Inzake:
 Geboren:
 Nationaliteit: Colombiaanse
 IND-nummer: 0508.07.0002, resp. -0006, resp. -0001
 V-nummer:
 Mede namens hun minderjarige kinderen

Datum: 16 april 2008
 Ons kenmerk: 00000255

Geeft te kennen,

geboren op resp.
 en verder te noemen appellanten, te dezer
 zaak woonplaats kiezende te 's-Hertogenbosch, Julianaplein 33, ten kantore van de
 Advocatenkantoor De Praktiick, waarvan mr. I. van den Elshout, advocaat, verklaart tot het
 indienen van het onderhavige hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn, met het recht
 van substitutie.

dat appellanten hierbij hoger beroep instellen tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de
 uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Roermond (verder: de
 rechtbank), procedurenummers AWB 07/12365, 07/12367 en 07/12369, van 20 maart 2008,
 verzonden op 20 maart 2008 (productie 1).

mw. mr. E.L. Garnett | mw. mr. A.A.W.A. Vissers
 mw. mr. A. Kurt-Geçoğlu | mw. mr. I. van den Elshout
 Advocatenkantoor De Praktiick | Postbus 1535 | 5200 BN | 's-Hertogenbosch
 Bezoekadres - Julianaplein 33 | 5211 BB | 's-Hertogenbosch
 info@de-praktiick.nl | www.de-praktiick.nl | T 073 - 615 94 00 | F 073 - 615 94 09

Het kantoor is een samenwerkingsverband tussen de vier voor eigen rekening en risico werkende advocaten, danwel hun persoonlijke vennootschappen.
 Iedere aansprakelijkheid van bovengenoemde advocaten is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval wordt vergoed door de beroepsaansprakelijkheidsverzekering.

Dit appèlschrift berust op de navolgende grieven:

Grief een richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat:

"Voorts ziet de rechtbank (...) evenmin aanleiding aan de juistheid en volledigheid van hetgeen is gesteld in het in het aan de thans bestreden besluiten ten grondslag liggend individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken te twijfelen. Eisers hebben met het door hen naar aanleiding van het ambtsbericht gestelde niet aannemelijk gemaakt dat de door de Minister van Buitenlandse Zaken vals bevonden documenten, welke documenten dragend zijn voor het asielrelaas, authentiek zijn. (...) In de nadere gronden van beroep van 4 februari 2008 is door eisers nog een aantal kopieën van documenten ingezonden, waarvan de originelen -zo is door eisers ter zitting gesteld- aan verweerder ter hand zijn gesteld. Ter zitting heeft verweerder gesteld dat die originelen hem niet hebben bereikt. Hierbij heeft verweerder tevens gesteld dat, al zou hij in het bezit zijn van de originelen, hij geen aanleiding zou hebben gezien deze op authenticiteit te laten onderzoeken. Dienaangaande is de rechtbank eveneens van oordeel dat de inhoud van die stukken, wat ook verder van de authenticiteit ervan zij, er niet toe kan leiden dat daarmee alle in het individueel ambtsbericht vals bevonden stukken als zijnde echt moeten worden beschouwd. De rechtbank ziet derhalve geen grond voor het oordeel dat verweerder gehouden zou zijn deze documenten alsnog (en voor zover mogelijk) aan een echtheidsonderzoek te onderwerpen." (mijn onderstreping, lvdE)

De rechtbank gebruikt een onjuist toetsingscriterium door te overwegen dat de door eisers overgelegde documenten pas een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid en volledigheid van het ambtsbericht kunnen zijn, indien de inhoud van die stukken ertoe kan leiden dat "daarmee alle in het individueel ambtsbericht vals bevonden stukken als zijnde echt moeten worden beschouwd" c.q. dat verweerder enkel is gehouden de documenten aan een echtheidsonderzoek te onderwerpen wanneer die stukken ertoe kunnen leiden dat "daarmee alle in het individueel ambtsbericht vals bevonden stukken als zijnde echt moeten worden beschouwd" .

Toelichting:

In het individueel ambtsbericht dat verweerder in de onderhavige zaak heeft laten opstellen, staat, voor zover relevant, het volgende vermeld:

"(...)

1. (...)

2. Er is gerede twijfel over de echtheid van de dreigbrief van de ACV.

3. Het document van de Fiscalía, gedateerd 6 juli 2005, is vals.

4. Het document van de "Fiscalía Seccional Treinta y Cinco delegada ante Juzgados Penales del Circuito", Zarzal-Valle, gedateerd 1 juli 2005, is vals.
5. De verklaring van de "Defensoría del Pueblo Santiago de Cali Valle" van 12 juli 2005 is vals.
6. De echtheid van het document van de Fiscalía, gedateerd 4 mei 2005, inhoudende een aangifte, kon niet worden vastgesteld.
7. De verklaring van de Fiscalía gedateerd 1 juli 2005, is vals.
8. ...)
- (...)
9. (...)"

Appellanten bestrijden dat de documenten vals zijn en zijn op zoek gegaan naar een manier om aan te tonen dat de conclusies in het ambtsbericht onjuist zijn. Ze hebben familieleden gevraagd om contact op te nemen met overheidsinstanties in Colombia om verklaringen te verkrijgen dat de vals bevonden documenten wel degelijk authentiek zijn. Die verklaringen hebben zij verkregen. Ze zijn op 4 februari 2008 in kopie overgelegd aan de rechtbank en de Staatssecretaris. De originelen zijn op 25 februari 2008 door ondergetekende aan verweerder ter hand gesteld. Voor de goede orde wordt opgemerkt dat verweerder inmiddels heeft aangegeven deze inderdaad te hebben ontvangen. (Verwerkt in INDIS 26 februari 2008.)

Het gaat om, voor zover relevant in dit hoger beroep:

1. Een verklaring van de Defensoría del Pueblo gedateerd 24 december 2007 waaruit volgt dat de verklaring van de "Defensoría del Pueblo Santiago de Cali Valle" van 12 juli 2005 authentiek is. Dit is het document dat in het ambtsbericht onder punt 5 genoemd is en vals was bevonden (zie hiervoor). De verklaring van 24 december 2007 is bijgevoegd als **productie 2**. De verklaring van 12 juli 2005 is bijgevoegd als **productie 3**.
2. Een verklaring van Constancia de asistente de fiscal gedateerd 7 juli 2007 (**productie 4**) waaruit blijkt dat het in het ambtsbericht onder 3 genoemde document (**productie 5**) echt is c.q. de inhoud ervan juist is. Het document bevestigt dat de aangifte is opgenomen en is geregistreerd onder het nummer dat is genoemd in het onder punt 3 genoemde document.

Het gaat om officiële documenten van overheidsinstanties waaruit –indien authentiek– volgt dat een deel van de vals bevonden documenten wel degelijk authentiek is. Daarmee vormen deze documenten een concreet aanknopingspunt om te twijfelen aan de juistheid van het ambtsbericht. De rechtbank miskent dit door te eisen dat uit de documenten moet volgen dat *alle* vals bevonden documenten authentiek zijn.

Reden waarom de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.

Grief twee richt zich tegen de overweging van de rechtbank dat:

"Gelet op het vorenstaande heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het individuele asielrelaas van eisers niet geloofwaardig is te achten. Reeds daarom kunnen eisers naar het oordeel van de rechtbank op basis van hun relaas geen aanspraak ontlenen aan de individuele asielgerelateerde inwilligingsgronden zoals neergelegd in artikel 29, eerste lid aanhef en onder a, b en c, van de Vw 2000."

De rechtbank miskent dat de door eiser op 25 februari 2008 *in originali* overgelegde documenten een concreet aanknopingspunt vormen om te twijfelen aan de juistheid van het ambtsbericht. De rechtbank mocht daarom niet tot het oordeel komen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kon stellen dat het individuele asielrelaas van eisers niet geloofwaardig is te achten.

Reden waarom de bestreden uitspraak niet in stand kan blijven.

Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellanten verzoeken uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Voorts verzoeken appellanten u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Appellanten zijn van mening dat er in de onderhavige procedure vragen spelen die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven. Het onderhavig appèlschrift leent zich volgens appellanten derhalve niet voor vereenvoudigde behandeling.

Hoogachtend,

mr. I. van den Elshout